

מדינת ישראל
משרד הביטחון

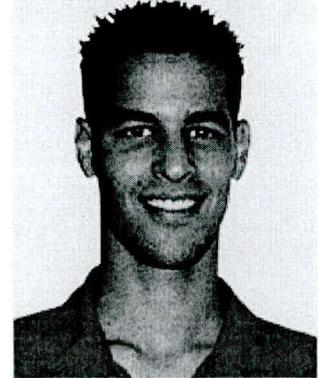
אתר "יזכור" www.izkor.gov.il
סיפור חיים

סמל ראשון גלברד, צביקה

בנם של תמר ויהודה. נולד ביום כ"ו בניסן תשמ"ב (19.4.1982) בחדרה. אח של זהבית ושל ליטל.

מגיל שבועיים ישן צביקה לילה שלם והיה פעוט שלו ונינוח. הוא גדל להיות ילד חכם ונבון, חדור מוטיבציה, ישר כסרגל, חברותי, חייכן וטוב לב. היו לו הברקות ורעיונות ייחודיים, ובגיל צעיר כבר ניהל שיחות כשל ילד בוגר.

יעל שניאור, חברת המשפחה, כתבה: "אני זוכרת אותו כילד מחייך כל הזמן. חיוך מאוזן לאוזן ... חיוך מקסים מכל הלב, חיוך שובה לב, חיוך שובב, חיוך קנטרני... ומה לא טמון היה בחיוך הגדול הזה של צביקה".

צביקה למד בבית הספר היסודי "אחד העם" בחדרה ובחטיבת הביניים ותיכון "בית אליעזר". את כיתה י"ב סיים ב"תיכון חדרה למדעים ולאמנויות" בעירו.

מגיל הגן אהב לצייר וליצור עבודות יד, וכשהיה בן אחת-עשרה זכה במקום השלישי בתחרות ציורים בנושא היסכון באנגריה. שר האנגריה משה שחל העניק לו את הפרס – אופניים. כמו כן פורסמו ציוריו בלוח שנה. לאחר מותו כתב משה שחל לזכרו: "הכרתיך כנער שהצטיין בתחרות בין נערים ונערות מכל הארץ בנושא אנרגיה. הרשמת את כולנו בעבודתך, במקורותך ובחן שבו הגשת את עבודתך – זכרתי אותך כנער גבוה ותמיר, שהרשים ברצינות דיבורו את המבוגרים שבינינו".

בתיה גרמנסקי, מורתו, תיארה אותו כ"ילד עם מבט של אור בעיניים, ילד שחיוך תמיד לו על שפתיים, ילד שובב ומלא חיים, מוקף תמיד בחברים ואוהבים". בתיה כתבה למשפחתו איך בטיול של הכיתה לגליל, במערת קשת, הדגים צביקה לפני הכיתה את מפת הארץ כשחיוך של אושר נסוך על פניו. "ניצב גאה ובוטח בכל מעשיך. / ... והנה אתה שוב, במהלך שיעור תנ"ך, עברית או חשבון, / משלב בין השתתפות לפטפט והקשבה ברוב כשרון. / בנושאים אהובים מגלה רוב עניין וערנות / על תשובה שגויה, הערה – מגיב בהשפלת עיניים בענווה וביישנות. / ממחר מן השיעור לצאת אל המגרש בהפסקה, / לא מוכן להפסיד ממשחק הכדורגל אף דקה. / רציני וזקוף ניצב על הבמה / מדקלם ברהיטות כל מילה ומילה / במפקד ליום האם והמשפחה. / ובפורים כמדי שנה בשנה / מגיע בתחפושת מקורית ויפה".

צביקה שפע נתינה והיה עטוף בחברים, כולם רצו להימצא בקרבתו. תמיד הקרין שמחה וקלילות, חיוך זוהר היה קבוע על פניו. נהג לספר בדיחות, ידע לנהל שיחות נפש, היה ידיד אמת, אכפתי ודואג. הוא אהב לבלות בדיסקוטקים וברים, נהנה מכל סוגי המוזיקה לריקודים. צביקה גילה אחריות, וכשיצאו לבלות עמד על כך שהנהג לא ישתה. הוא אהב גם לטייל בארץ. חברו הטוב של צביקה, עמית סימון, סיפר: "אני מכיר אותו שש שנים ואף פעם לא ראיתי אותו עצוב, תמיד הוא חייך. בכל סוף שבוע היינו מבלים ביחד, בפאבים או בים, והתפקיד שלו היה להביא את הפיתות שאימא שלו הכינה בבית".

צביקה היה נאמן לחבריו ולדרכו שלו גם יחד. הוא היה "ילד של בית", נזקק לחום של המשפחה, העריך את העוגן ואת המשענת שהיו לו, וידע שהוא יכול לסמוך עליהם. הוא היה "ילד סנדוויץ'", ועם אחיותיו שמר על יחסים חמים וחבריים.

בשנותיו הראשונות בבית הספר היסודי החל צביקה לשחק כדורגל ונשבה באהבת המשחק מכל היבטיו. בתיכון החליט ללמוד שיפוט כדורגל, ומימן את לימודיו במכון "וינגייט" בכוחות עצמו. בחריצותו הרבה, עבד בחופשות הקיץ בכל עבודה שהזדמנה לו, לעתים עסק בצביעה ולעתים הדרוך בקייטנות.

בגיל תשע-עשרה, למרות גילו הצעיר ובזכות יכולותיו הגבוהות והישגיו המיוחדים, כבר שפט בליגה ב' בכדורגל, זכה בפרסי הצטיינות כשופט והוענק לו פרס על עלייה בליגה בתחום השיפוט. צביקה היה חריף מאוד וחדור מטרה להשיג את היעדים שהציב לעצמו. הוא היה חבר באיגוד השופטים ושפט במשחקי כדורגל רבים במקצועיות, בכישרון וביושר. באיגוד השופטים צפו לו עתיד מזהיר בתחום, אך את חלומו להתקדם ולשפוט בליגות הבכירות לא זכה להגשים.

צביקה התגייס לצה"ל ב-31 ביולי 2000. שירת זמן קצר כלוחם בחיל השריון, ובשל מצבו הבריאותי עבר לאוגדת "המפץ". בכל מקום שבו שירת שיבחוהו מפקדיו וחבריו בזכות כישוריו המופלאים ואישיותו הקורנת.

במכתב התנחומים למשפחה כתב הרמטכ"ל רב-אלוף שאול מופז: "צביקה שירת כמפעיל מחשב בשלישות מפקד עוצבת 'המפץ' אשר בפיקוד צפון. צביקה תואר כחייל משכמו ומעלה, ניהן בחשיבה עצמאית ובתושייה רבה למציאת פתרונות לכל בעיה שהתעוררה. מפקדיו מעידים עליו כי היה מלא מרץ ושמחת חיים, אדם מיוחד שחיוך רחב היה נסוך תמיד על פניו. צביקה היה אהוד על כל הסובבים אותו".

תת-אלוף מתי לשם מפקד היחידה כתב: "צביקה הגיע ליחידתנו ... שובץ באגף השלישות ומילא תפקיד של מש"ק מחשב. עד מהרה התגלה צביקה כאדם בעל יכולת גבוהה, חייל ממושמע, חרוץ ומסור, שקיבל עליו כל משימה בחיוך רחב והקפיד לבצעה בשלמות. בתקופת שירותו ביחידה, הטביע בה צביקה את חותמו והקרין מאישיותו על סביבתו. הוא רכש חברים רבים מקרב החיילים והיה אהוד על כולם. צביקה היה אדם מיוחד שאין רבים כמותו. קשה למצוא מילים לתאר את סגולותיו הרבות. תמיד התנדב לעזור ולסייע, מלא מרץ ושמחת חיים, והחיוך הרחב ושובה הלב היה נסוך על פניו תמיד. צביקה הפגין רצון עז לתרום והתחיל בתהליך לקראת יציאתו לקורס קצינים. אולם תכניות אלה נגדעו באיבן".

רונן לפיד מפקדו סיפר על מסירותו לתפקידו, על יכולת הנתינה שלו: "תמיד עם חיוך של מלאך, ילד יפה תואר, גבוה, חסון, חכם, שכל כולו טוב לב, אמינות, יושר ורצון לעשות טוב ויותר טוב. לא פעם כששאלתי 'האם אתה עייף?' השעה הייתה חצות ויותר, ואתה חייכת. 'האם אתה עוד מסוגל?' שעה ארבע בבוקר. אני כבר נשברתי. אתה לא. 'זה בסדר, אני רק אסיים'. אותי שלחת לישון ונשארת לסיים. מלא שמחת חיים ידעת, גם לאחר שעזבתי את היחידה, לשוחח, להתקשר, להתגעגע ולהציף אותי באי-מיילים שיעלו בי זיכרונות ... לא הסכמת לעבור לבית ליד ואהבת את חבריך. התנדבת, ממש כך, לבצע תפקידים כשאחרים לפעמים לא כל כך".

מפקדו רביב אבידר כתב בתנחומיו למשפחה: "אהבתיו בכל ליבי, היה לי תענוג לפקד עליו ולהיות בנוכחותו, וראיתי זו זכות שנפלה בחלקי. אדם מיוחד באמת, שקשה לתאר עד כמה. אחד שאף אדם לא יכול לומר עליו מילה רעה".

אודי, חברו לשירות הצבאי, סיפר על מוכנותו של צביקה להשקיע וללמוד: "אצלי שתקת, לפחות בהתחלה. שתקת לא מבושה, לא מחוסר ביטחון, לא מביישנות. שתקת כי רצית ללמוד, להקשיב, להפנים ולהצליח. כנראה שיש לי עסק עם פרפקציוניסט והולך להיות לי קשה עם הילד הזה, כך לפחות חשבתי בהתחלה. אך קצת טעיתי, כי בהמשך התגלה לי תלמיד תמיד רציני, תמיד מחייך, גם כשלא כל כך הולך לו, ונוצר הקליק בינינו. הרבה שעות ביליתי איתך במכונית בארבע עיניים. השיחות בינינו היו גם פוליטיות, ספורט, בנות, משפחה ועוד ועוד, הכול תוך כדי לימוד מהנה לשנינו. אזכור תמיד את החיוך הנצחי של צביקה".

בתפקידו האחרון שירת כפקיד שלישות בחיל כללי, במפקדת אוגדת עוצבת "המפץ", אוגדת מילואים משורינית הכפופה לפיקוד צפון.

כרמית אדרי ששירתה עימו סיפרה שכונתה אותו "צביק": "בעיקר בשל שמחת החיים שהפגין. רגע הוא פה ורגע שם, ובכל זאת כל משימה התבצעה כמו שצריך מההתחלה ועד הסוף. אין יותר טוב ממנו במחשב, בעיצוב גרפי, בטבלאות ובעיקר בבדיחות. בהפסקות היה מתיישב וסביבו כולם, והבדיחות והסיפורים מתרוצצים – הוא ידע הכול! כי היה כף לספר לו והוא תמיד ידע להקשיב".

כחודשיים לפני מותו ניצל צביקה מפיגוע. הוא לא הספיק להגיע בזמן לאוטובוס בקו 823, ועלה על האוטובוס שיצא זמן קצר אחריו. במהלך הנסיעה ראה צביקה במו עינו כיצד האוטובוס שהחמיץ מתפוצץ בכביש ואדי ערה.

"הוא לא פחד מכלום", סיפרה אחותו זהבית, "דיברנו על הפיגועים, וסיפרתי לו שלפעמים אני מפחדת להיכנס לקניון, והוא היה צוחק עליי".

בבוקר יום רביעי ה-5 ביוני, עשה צביקה את דרכו לבסיסו הסמוך לצומת גולני באוטובוס "אגד" קו 830, הקו שבו נסע מדי יום. בשעה 7:15 בבוקר, בצומת מגידו, נצמד מחבל-מתאבד לדופן השמאלית של האוטובוס בחלקו האחורי. רכבו של המחבל היה עמוס חומר נפץ והוא הפעיל את המטען העצום. הפגיעה בתא הדלק של האוטובוס גרמה לפיצוץ עז, ומעוצמתו התהפך האוטובוס, התלקח ועלה בלהבות. בפיגוע נהרגו שבעה-עשר בני אדם, אזרח אחד והיתר חיילים. עשרות בני אדם נפצעו.

צביקה גלברד נפל בפיגוע חבלני בצומת מגידו ביום כ"ה בסיוון תשס"ב (5.6.2002). בן עשרים היה בנפלו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בחדרה. הותיר אחריו הורים ושתי אחיות – זהבית וליטל.

צביקה הועלה לדרגת סמל-ראשון לאחר מותו.

על מצבתו נחקק: "נסיד שהפך למלאך, נסיד בממלכת השמים/ תישאר נסיד לנצח!"

צביקה ז"ל

לאחר מות בנו החל אביו יהודה לפסל ולגלף דמויות בעץ. הדמות הראשונה שגילף הייתה של בנו כמלאך חבוש בכובע הקסקט הצבאי, אחוז או מאוזן על ידי משקולת הנופלת בינו לבין הגזע המסמל את חיק המשפחה. את כל הדמויות המגולפות מקדיש יהודה לזכרו של בנו צביקה.

שמו של צביקה מונצח באנדרטה שנבנתה בצומת מגידו לזכר נופלי הפיגוע ובכיכר 9 בחדרה.

בכל שנה מקיימים משפחתו, איגוד השופטים, מחלקת הספורט של העירייה, עמותת על"ה והנהלת האצטדיון העירוני – טורניר כדורגל לזכרו. מיטב השופטים משחקים נגד חבריו של צביקה וקבוצת הנוער של חדרה. בשנת 2013 שיחקו ארבע קבוצות: נבחרת של אמנים ובהם אושרי כהן, דני רופ, קובי אפללו ותום קשתי, קבוצת הנשים "מכבי כישרונות חדרה", קבוצת "החברים של צביקה" וקבוצת השופטים. המשחקים נערכו בשיפוטם של יוסף מוגיליובסקי והשופט הבינלאומי אלכס אוסון, שניהם תושבי חדרה. בתום המשחקים נערך טקס. בשם המשפחה בירכה תמר גלברד אימו, הודתה לכל העושים במלאכה והעניקה גביעים.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכר את כולם

כל הזכויות שמורות © 2009. מדינת ישראל, משרד הביטחון.

Copyright © 2009. The State of Israel, Ministry of Defense. All rights Reserved.

סמ"ר צביקה גלברד (20)

"צביקה לא פחד מכלום"

לפני בחודשיים ניצל סמ"ר צביקה גלברד (20) ממוות. הוא לא הספיק להגיע בזמן לאוטובוס בקו 823, ועלה על האוטובוס שיצא זמן קצר אחריה. צביקה, תושב חדרה, ראה במו עיניו כיצד האוטובוס שהחמיץ מתסוצץ במנוע ואי"י ערה. אתמול, באוטובוס אחר, לא שפר עליו מולו.

"צביקה היה הנסיך של הבית, בחור מאושר וחייכן שאהב לצייר", סיפרה בככי אחותו זהר בית. צביקה שירת כפקיד שלישות, ולמרות גילו הצעיר שימש גם כשופט כדורגל בליגה ב'. "הוא חיכה בקוצר רוח למונדריאל", סיפרו חבריו. "רק בשבוע שעבר הוא ביקש שיחברו אותו לערוץ הספורט, ועכשיו הוא לא יוכל ליהנות מזה".

"הוא לא פחד מכלום. דיברנו על הפיגועים אבל הוא היה צחק עלי", הוסיפה האחות זהר בית. צביקה גלברד הותיר אחריו הורים, תמר ויהודה, ושתי אחיות. הלוייתו תתקיים היום ב-15:30 בבית העלמין הצבאי הישן בחדרה. כתב "ידיעות אחרונות"

ראש המטה הכללי

צבא	ההגנה	לישראל
סימננו :	כא - 7 -	298
כ"י	תמוז	התשס"ב
30	יוני	2002

משפחת גלברד

אלסטר גלברד היקריה,

איתכם באבלכם על מות יקירכם, סמל ראשון צביקה גלברד, זכרונו לברכה.

צביקה, זכרונו לברכה, נפל חלל ביום כ"ה בסיון התשס"ב, 5 ביוני 2002, בפיגוע דמים רצחני.

צביקה שירת כמפעיל מחשב בשלישות מפקדת עוצבת "המפץ", אשר בפיקוד הצפון.

צביקה תואר כחייל משכמו ומעלה, אשר ניחן בחשיבה עצמאית ובתושיה רבה למציאת פתרונות

לכל בעיה שהתעוררה. מפקדיו מעידים עליו, כי היה מלא מרץ ושמחת חיים, אדם מיוחד, שחיוך

רחב היה נסוך על פניו תמיד. צביקה היה אהוב על כל הסובבים אותו.

בטוחני, כי חסרונו מורגש בקרב מפקדי היחידה וחייליה.

הועלה לדרגת סמל ראשון לאחר מותו.

זכרו יהיה נצור בליבנו תמיד.

מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

אורי גלברד

שאול מופז, ^{נ"ב}ב-אלוף
ראש המטה הכללי

לישראל	ההגנה	צבא
01457	ד"צ	יח'
התשס"ב	בתמוז	א'
2002	ביוני	11

משפחת גלברד היקרה,

יקירכם, סמל ראשון צביקה גלברד, זכרונו לברכה, נהרג ביום כ"ה בסיון התשס"ב, 5 ביוני 2002, בפיגוע דמים רצחני סמוך לצומת מגידו.

צביקה הגיע ליחידתנו לאחר ששירת תקופה קצרה כלוחם בחיל השריון, שובץ באגף השלישות ומילא תפקיד של מש"ק מחשב. עד מהרה התגלה צביקה כאדם בעל יכולת גבוהה, חייל ממושמע, חרוץ ומסור, שקיבל עליו כל משימה בחיוך רחב והקפיד לבצעה בשלמות.

בתקופת שירותו ביחידה, הטביע בה צביקה את חותמו והקרין מאישיותו על סביבתו. הוא רכש חברים רבים מקרב החיילים והיה אהוד על כולם.

צביקה היה אדם מיוחד שאין רבים כמותו. קשה למצוא מילים לתאר את סגולותיו הרבות. תמיד התנדב לעזור ולסייע, מלא מרץ ושמחת חיים, והחיוך הרחב ושובה הלב היה נסוך על פניו תמיד.

צביקה הפגין רצון עז לתרום והתחיל בתהליך לקראת יציאתו לקורס קצינים. אולם תוכניות אלה נגדעו באיבן.

יהודה, תמר, זהבית וליטל היקרים, אין במילים כדי להקל מן היגון והשכול שפקדו אתכם. בשעה קשה זו ברצוני להביע, בשמי ובשם מפקדי היחידה וחייליה, את השתתפותנו בכאבכם העמוק.

לעד נשמור את זכרו של צביקה בליבנו.

מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

יהי זכרו ברוך.

תת-אלוף
היחידה

מתי לשם,
מפקד

המכתב האחרון

שתישאר נסיך לנצח

צביקה גלברד ז"ל, מחדרה, בן 20 במותו

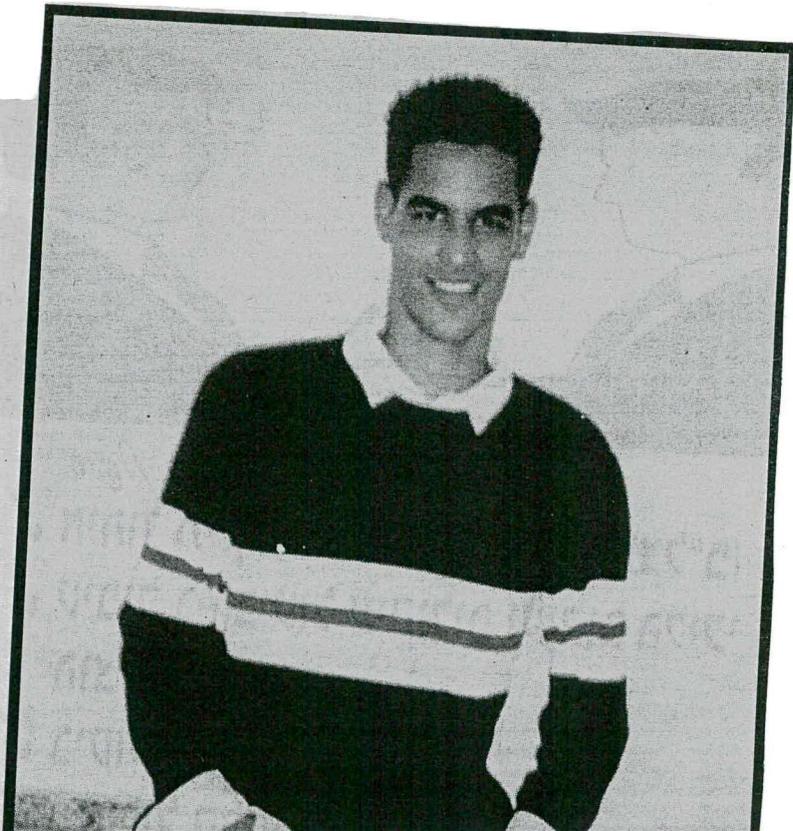
צביקה שלנו,

"שתישאר צעיר לנצח", "אהוב יקר", "כולנו רקמה אנושית אחת חיה", "זה הקיץ האחרון שלי אתכם". אחי היקר, אני כותבת לך, נזכרת בכל השירים שאני אוהבת, אבל כרגע לכל מלה יש משמעות חזקה. אני מתחברת לכל מלה, שרה ובוכה. אבא, אמא, טולי ואני הפכנו לחלק מהשירים, לחלק מהמלים, יושבים ומתגעגעים ומתקשים להאמין.

יום רביעי, 7:10, יישאר חקוק בלבנו לעד - השעה שבה לקחו אותך מאיתנו. חדרך הפך מקום עלייה לרגל, משפחה, חברים, מורים, שכנים, חיילים, ואפילו אחד שאתה אוהב במיוחד - שחקן מכבי ת"א, אבי נמני. אתה לא כאן, והוא הגיע. הלכת והשארת חלל. נעלמת בלי להודיע מראש, ואתה האחראי - לא הודעת לנו שלא תחזור, לא תחזור לעולם.

יום לפני הפיגוע, טולי צילמה אותך ישן ורגוע. כנראה שכך אלוהים רצה שנזכור אותך.

אני יודעת שאפילו שמתת, ואתה רק בן 20, ידעת לנצל כל רגע בחיים. ישנם פרטים חסרים שאותם אנו שואבים מהחברים, וחוו מהחברים שמספרים דברים מתוך מגירות לבם, אנו ניגשים למגירות שלך ומלקטים פרט אחר פרט, תמונה אחר תמונה. וכך מתקבלת לה התמונה הברורה - אתה פשוט נסיך, בעל כל המידות שיש לנסיך: חזק, גבוה, יפהפה, חכם, מצחיק, ועוד רבות הן המלים. אתה הנסיך שלנו ותמיד תהיה הנסיך שלנו, רק שעכשיו - אתה נסיך בממלכת השמיים. תישאר נסיך

8.5.99

לכונן ש' לפי
ניסן תשנ"ז

15

TUESDAY שלישי ח

חופשה במוסדות החינוך

14

MONDAY שני ז

חופשה במוסדות החינוך

13

SUNDAY ראשון ו

חופשה במוסדות החינוך

שאלת המלגה ← לא יקבלו פריקה

8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

רשימות

התא-מחלק	הת-הגיון

חורך לנער על פי דרכו, גם כי יזקוק לא יסור ממנה (משלי כ"ב, 6) 2:4 זמא-הגיון

8.5.99
אפריל 97

לכונן ש' לפי
הת-מחלק - הת-הגיון

18

FRIDAY שישי יא

חופשה במוסדות החינוך

17

THURSDAY חמישי י

חופשה במוסדות החינוך

16

WEDNESDAY רביעי ט

חופשה במוסדות החינוך

7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

אפריל

19

SATURDAY שבת וב

פרשת השבוע: מצורע
יום 5.31 ת"א 5.49 חזפה 5.42 ב"ש 5.47
יום 6.47 ת"א 6.45 חזפה 6.49 ב"ש 6.46

17
18
19
20

הת-מחלק	הת-הגיון

לפני 75 שנה - ראשיתה של העיר בנתיים: מוסדה שכנת בורחוב, שהיתה שכנת עובדים עירונית ראשונה בארץ.
2:4 זמא-הגיון

לצביקה!

לכסיו אני יושבת עם השלישית
מתחבנת מהחלטה לעומת
לפני שאת שמה של שמירה
ובמקום עיסוק לפני השמירה
אני גם פקידה טובנית! אל
חשבת לעצמי אם אני כבר
במאסה ואין לי מה לעשות אל
אולי נרצה אותך סוף סוף מהגב
שלי ונרשום לך משהו -

משהו!!!

למה? מרוצה? לכסיו תפסיק סוף
סוף להציק לי? סתם...
שיהיה לך שרות מהיר. מהגב
והכתיבה פצצה שקועים!

ושתבצ שאתם פשוט אחזה
לברו! ואנ חוזה עליכם (או)

ממק).

שסיא תבסיק לעולם ליהיו

הצביקה השרמני. והמהים

שיתבי מעזה חיוק עם לפתי.

אוהבת

לרית

לב: כלשתבצא אתמה לאבד לב

תבצע סי אנ אתה לראות אם

הוא שווה או סיא - תפסל בפצן

לפי מה שהבנתי יחד ליהיו

שאתם. עקו אותו איתו

מת'יין דאס י. חסו.

מיאד קאן, הפכת אהיות בחור צעיר,

עם חיוך שלק, את בני היית מאיר.

אונתק, אני אעולם לא אשכח,

היית בלביזי אמל כמו את.

אונתק ה' אקח,

נאותנו פה הוא שכת.

החיים כבר אעולם לא יחזרו אהיות כמו פעם.

באעדיק, אחיים שלנו אין שום טעם.

צב'יקה, איך האכת, איך?!

עכשיו לא אשוב אכונתק מחיך.

אני מתעצבנת,

ע'ני דונאנת.

רוצה אדנת שאתה קרוב, ופעם אמת אחנונה אשמע א

רוצה אכונות, ולא אשכוח את דונתק.

איבי עכשיו קשה כפאע,

מת'ישה כאילו חסרה בי צאע.

רוצה אכונתק, אפחות עוד פעם אמת אחנונה.

בלביזק, אעלות הא אני מוכנה.

ה' הציו אונתק בפיטאע אחי,

כדי שחמות באחר?

אני אככור אונתק אעדי.

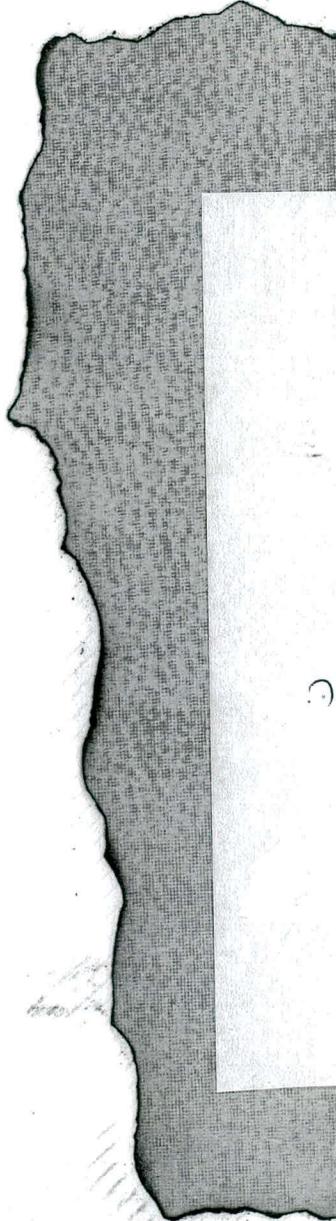
בכחוני ובאיבי, תמיד תישאר.

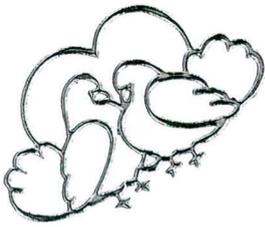
מה שיה' אונתק, הונו אונתק אמת'י.

וככאה שחמת אונשים הוא אמת'י.

ואד, תמיד ידנת אהסדר בכל מצב,

ותכאה לאן הפנת עכשיו.

ד איך, אים שניי הייט מאיר.

אני אָלום לא אשכח,

גלביי ממל כמו אים.

י אקת,

ה הוא לבח.

בר אָלום לא יחברו אהיות כמו פֿעם.

לחיים שלנו אין שום אָעם.

איך האַכט, איך?!

גשוכ אראותק מחיק.

י אַאַת,

י

שאתה קרוב, ופֿעם אמת אמתונה אלאוץ אותק,

ת, וואו אשכח את דמותק,

קשה כפֿעץ,

או חסרה ב. אַאַץ.

נקי, אפחות אַד פֿעם אמת אמתונה.

זות האל אני מוכנה.

תק בפֿיטאץ אמת,

באותר?

אותק אַאַץ.

י, תמיד תילאוו.

יחי, הוא אוקת אמתיד,

ות אנשים הוא אמתיד.

את אהסער בכל מצב,

הפֿעץ אַאַליו.

אמתקת קרבי,

נשא רק אבר.

אני בחיים לא אונא זאת אקבל,

לנהיגת רק בגלל אמת.

אני אַאַלשה להחיים שלי נאצרים,

אבל הם ממשיכים אצא אחרים.

כואב אַאַלך כל הזמן מושבים,

אם כה קורה דווקא אטובים?

הזמן בקרר אלאה זאת תוהים,

אמה, אמה, תסביר לי, אלוהים.

אלתתבת בצרכים,

ואבינה את הכוב.

מכל האב,

אָאַין פֿאַו?

ע"פ הנ"ל בו אני קורא תמוש מחתבתה כה אני כותב
את שירי, מעולם לא שרתי כי אשתמש בה עברי הספר.

צ"ע, ה' המעשה שצוהים מעיני מהווה עניין שלי ושלך.
ה' אנתה כתי שילוח מערובי היא העצם הפנה של מה
שקרה.

ה' ~~אשר~~ ^{אשר} נוסח רק אתה צ"ע נקראת מחיינו.
אם ערשו בעולם הנצח, עולם שבחם עתה קשה כה
מקרה קחי"ק.

היית' עו לעת ועוד, חלקנו רשעים רבים בידך - צ"ע
זה ע"פ זה קשור האמת, היית' ישן אצלך כרא
פלא שתייט תוצות מוצות, עכשיו את המדום ערשנה
אתה את העט קסמים הפעולה והמיון - זאת כי ע"פ הפעילים
בידך.

אופנת את החיים והחיים אהבו אותך מעולם לא
השתמרת בלא מה שקשור קרע אולם רק בלא שמהות.
מעולם לא אשרה אותך את יקר כי היית' עסיקר טש
קפוי.

כה כיון עולם ~~היית'~~ ^{היית'} שופט אך צ"ע - מושפט
אותך?!

אתמול נהרג

סמל־ראשון צביקה גלברד מחדרה החמיץ אז ברגעים ספורים את האוטובוס שהתפוצץ בוואדי ערה ■ הוא עלה לאוטובוס שבא אחר־כך וראה את האוטובוס קו 823 מתפוצץ ועולה בלהבות ■ אתמול נסע בקו 830 בזמן הפיגוע ■ "הוא היה נסיך"

סמל־ראשון צביקה גלברד ז"ל

צילום הפרודוקציה: רות לידור

צביקה גלברד

לו שלפעמים אני מפחדת להיכנס לקניון, והוא היה צוחק עלי".

בזמנו הפנוי, צביקה שימש כשור פט כורגל בליגה ב', וחלמו הגדול היה להתקדם ולשפוט בליגות הבכירי רות. "הוא חיכה בקוצר רוח למונדי־אל", סיפרו חבריו.

סמ"ר צביקה גלברד ז"ל הותיר אחריו זוג הורים, תמר ויהודה, ושתי אחיות, זהבית וליטל. הלוויתו תיעד רך היום בשעה 15:30 בבית העלמין הצבאי הישן בחדרה.

הטראומטי הזה, חשש לנסוע באוטו־בוסים.

אבל כבר ירד אתמול על בית משפחת גלברד בחדרה. צביקה ז"ל שירת כפקיד שלישות בכסיס חוות השומר, לשם עבר מחיל השריון. "הוא הפסיק להיות קרבי בגלל מצ"בו הבריאותי, ולמרות זאת נהרג", אמרה אחותו הגדולה זהבית. "הוא היה הנסיך של הבית, בחור מאושר וחייכן", הוסיפה. "הוא לא פחד מכ"לום. דיברנו על הפיגועים וסיפרתי

מאת יוסי מזרחי

סמל־ראשון צביקה גלברד ז"ל, שנרצח אתמול בפיגוע בצומת מגידו, ניצל בנס מפיגוע לפני זמן קצר.

לפני כחודשיים החמיץ צביקה את האוטובוס בקו 823 בוואדי ערה. הוא עלה לאוטובוס הבא, וראה ממרחק של עשרות מטרים ספורים כיצר האוטובוס בו אמור היה לשבת, מת־פוצץ ועולה בלהבות. לאחר האירוע

politics פוליטי-מדיני

צבא וביטחון • מדיני • המערכת הפוליטית

צביקה גלברד: לפני חודשיים ניצל מפיגוע

התופת במגידו

סמ"ר צביקה גלברד מחדרה החמיץ אז ברגעים ספורים את האוטובוס שהתפוצץ בואדי ערה. "הוא היה הנסיך של הבית", סיפרו חבריו כתב "ידיעות אחרונות"

צביקה גלברד צילום: רפרודוקציה, דובר צה"ל

לפני כחודשיים ניצל סמ"ר צביקה גלברד (20) ממוות. הוא לא הספיק להגיע בזמן לאוטובוס בקו 823, ועלה על האוטובוס שיצא זמן קצר אחריו. צביקה, תושב חדרה, ראה במו עיניו כיצד האוטובוס שהחמיץ מתפוצץ בכביש ואדי ערה. אתמול, באוטובוס אחר, לא שפר עליו מזלו.

"צביקה היה הנסיך של הבית, בחור מאושר וחייכן שאהב לצייר, סיפרה בבכי אחותו זהבית. צביקה שירת כפקיד שלישות, ולמרות גילו הצעיר שימש גם כשופט כדורגל בליגה ב'. "הוא חיכה בקוצר רוח למונדיאל", סיפרו חבריו. "רק בשבוע שעבר הוא ביקש שיחברו אותו לערוץ הספורט, ועכשיו הוא לא יוכל להינות מזה".

"הוא לא פחד מכלום. דיברנו על הפיגועים, אבל הוא היה צוחק עלי", הוסיפה האחות זהבית. צביקה גלברד הותיר אחריו הורים, תמר ויהודה, ושתי אחיות. הלוויתו תתקיים היום (ה') ב-15:30 בבית העלמין הצבאי בחדרה.

(08:57, 06.06.02)

תגובה לכתבה לדיון בפורום צבא וביטחון

Zvi Gelberd 20 Hadera

Staff sergeant, began his military service in the Armored Corps, but transferred to a non-combatant post for health reasons. Was a talented artist, as well as a soccer referee in the lower leagues.

June 5, 2002

One of 17 people killed with explosives struck junction. Most of the victims were soldiers on the Islamic Jihad claimed

צביקה

מיאש קין, הפכת להיות בחור צעיר,
עם חיוך שקי אות פניי היית מאיר.
אותך אני אגזום לא אלכח,
היית בלביי ממלכחו את.

אותך הי' אקחו.
ואותנו פה הוא לבח.
החיים כבר אגזום לא יתכרו להיות כמו פעם.
בלעדיק, אחיים לנו אין שום אדם.
צביקה, איך האכתי איך?!
עכשיו לא אשוב אכוותך אחייק.

אני מתגעגעתי
צני דומעת.

רוצה אדעת לאתה קרובי, ופעם אחת אחרונה אשמח אותך,
רוצה אכאותי, ואבאלטוח את דמותך,
איבי עכשיו קשה כסא.

מפילה כאילו חסרה הי' צא.
רוצה אכוותך, אפחות עוד פעם אחת אחרונה,
בלביאק, אגשות הא אני אונטה.
הי' הציל אותך בפיטוח אודה,
כדי שתמות באחר?

אני אככור אותך אגדי,
בזכרוני, ובלבי, תמיד תישאר,
מה ליה אוקח הוא אוקח אתמיד,
וכנראה לקחת אנשים הבו אתמיד,
ואי, תמיד יוצאת אהספיד בכל מצבי,
ותראה און העצת עכשיו.

מחבקת קברי,
נשאר רק איכר.
אני בחיים לא אובל זאת אקבל,
לנפשית רק בשאל מחבל.

אני משישה ל החיים לוי נצברים,
אבל הם ממשיכים אצל אחרים.
כואם אלוך כל הצמח חושבים,
אמה ליה קורה צווקא אטובים?
האון בקשר אלמה לזאת תהיה,
אמה, אמה, חסביד י אלוהים.

משתפת בצרכי

ואגידנה את הסובי,
מא האבי,

מעין צארי!

מיט טור אזאנ 3

עירי הירוקה השחירה

ראיתי עיר מוריקה וכשמך "יא חדרה"

כך גם מראייך - ירוקה שלי

עצי האקליפטוס ביערך, מזה שנים ודורות

הם שיעידו על קשיי יסודך והמשך פריחתך

ימיך התחיליים עם בוא הראשונים

לפני מאה ויותר שנים, וקליטת עולי שנות החמישים

יצרו יחד ואחוזה, לאותה הירוקה.

ובשנות התשעים פתחת שערייך לעוד אחים,

מאתיופיה ומחבר העמים.

ובחלוף עשור שנים- השחירה עירי

מעיר של מרכז ושקט היית לנרדפת מותקפת ומחוללת.

מבני שטן ללא צלם - שכל כולם רצח והרג.

וברחוב הנשיא עם קפה "פינתי" וקולנוע "חוף" של פעם,

שבביטחה אנו עליך מטיילים קונים ומבלים,

היית לפתע לרחוב הדמים והנרצחים.

וביום רביעי כעת ימי שלושים שחלפו להם בחיש

נרצחו עוד שמונה חיילים/עלמים ועוד איש

מבנייך, את הירוקה.

וביגונן לא יכולת עוד לבשורה המרה- פנייך וגופך כוסו בשמות הקדושה

והפכת לשחורה.

ראיתי את : **דותן, צביקה, אלירן, לירון, ולדימיר, דניס, גנדי, ויולטה, וציון**

וכולם מביטים בי מלוחות מודעותייך ולא ראיתי עוד ירוק- כי אם את השחור משחור.

ובאותו יום רביעי שבו מזמור של יום הוא "אל נקמות הופיע"

גם עצי האקליפטוס שלנו.

רבי השנים שידעו תלאות והיסטוריה וצמרתם קרובה לאלוה

השילו זלזלים והירוק שלהם היה לשחור

הביטו למרום וביקשו אנא אל, אולי כבר תופיע.

וכך עירי הירוקה הפכת לפתע לשחורה.

ותפילה תנשוב על דרך אנא סיים זה הפרק.

כתב: אשר זנזורי - חדרה, 10.06.02

צביקה, אחי היקר!

אין מילים לתאר את כמות הגעגועים אליך, כל יום שעובר הוא כמו נצח בלעדיך. מה-5.6 ועד היום הכל נראה כמו חלום שחור שצריכים רק להתעורר, לקום ולצאת ממנו אך החלום הזה כבר נמשך חודש ואתה אחי לא איתנו, כל יום שעובר מסתכלים ורואים שבעצם אין זה חלום אלא מציאות חדשה שהתעוררנו לתוכה, מציאות בלעדיך, בלי צביקה האח, בלי צביקה הבן, החבר, הנכד, החייל ושופט הכדורגל, אחי תפקידים רבים לך ואת הכל לקחת עמך למעלה הרחק מאיתנו.

כל יום אנו מביטים בתמונותיך מחדש, מסתכלים ומתקשים להאמין לרוע הגזירה.

אנו לוקחים כל יום תמונה ועוד תמונה מפתחים ומגדילים, מנסים להגיע לממדיך הענקיים גובה מטר תשעים.

התמונות שלך אחי כל כך יפות, וכל מי שבא לבקר אותנו מביט בתמונותיך ומתרגש, מהיופי שלך ומגופך הרם והנישא.

החיוך שלך אחי כובש, כובש את לב כולם, כל מי שמביט בתמונותיך, בסוף מסכם ואומר אין תמונה אחת שהוא לא מחייך וכך היית גם בחיים, תמיד חייכת, תמיד בילית וניצלת כל רגע, אחי אתה יודע מה הכי כואב, גם שזיהו אותך לפי החיוך לפי השיניים שלך, לא השארת שום זיכרון מאותו היום, פשוט נעלמת לנו הותרת רק חיוך ושיניים צחורות.

אנו מקווים שתמשיך לחייך אלינו מלמעלה ותשמור עלינו כאן במציאות החדשה שלנו.

"ולכם משפחות יקרות, משפחות אבלות, משפחות השכול והכאב אנו אתכם בכאבכם זכרו כי המקרה בורא אחים, ובכל עת אח לצרה יולד."

שלכם משפחת גלברד.

תמר, יהודה, צהביה וליטל היקרים ז

איבדתי את ציורי הנסיך של המשפחה.
כל חייו היו עסיו וזין רע, אולי רע אחר
נצטע חייו לעצמים, דטקס הססין לפניה.
קשה לכולנו עמית צב הפחד (הסרור),

ודמנען קשקש אלו הקרבה והיודצ בקים ממורה וכולנו אל
צבין אנסוג להמסין הארה, אגם חקיק ואני מאמינה בכך.
שמעקו, כי כן ובאי צבקה היה הורה.
היה לכם ילד מקסם הוא השאיר אחיו שלם צבונת
כולנו נצטור עם לשור אנם.

שלא נצט צבד...

אני מאחלת לכם חן כל טוב,
חיים משמחים דאהבה,
דריאונג
ואושר אינסופי...

אורנה, קרנה.

כזיקה!

מחולק לא כתבת עם אמת וזה כאור אני גשה צער צמיק, שנהו המכתב
 הראשון שאני כותבת לך, שאולי פטית אגה לא גרמא, אבל אולי תחלי
 שלך תרגיש.
 עכ' הרגע התראו זו נודע לי, כי נרצחת בפסוע בצומת-מגיבו, החיים אומנם ה
 דכל הפגז והטרור, אולי יאז האבריק ניסיון הפתור ממה שיש, אם זה לנס
 לעסוג על-פאש או סוג להיות כולק יאז.
 כל סעק שמפססתימ אג שמה הפדיושק אני גרבה לראול גמנון מוכת או
 שם מוכר וכשאני מכוונת כחולו יורבה אכן מהלז, אבל צהו, צהו צמור ברע ו
 היוק היינו שם כולנו מ2012 בבית-העלמין ואת כל הפאבניק שלא הפלחנו זה
 מהלך התנו אחת אחרי השני אל הקדר שלך, קצר טרו, כך שבוע עזר, אבל
 הפחיים עליו נבולין, נבולין מהחוק חלז והפ כבר לא יפחמו לעולם הפ נעצבו, נ
 שהחיים שלך והצמיחה שלך נעצבו, אבל אנתנו עוד נניח צרי-חיים על קדך,
 אלו אגה צביקה לא תפח יותר.
 קשה לי להאמין שאגה צביקה צד החיזק המרסוס והביישן, צד הרעלים הארוט
 הנסיך של אמא שלך קבור שם אמטה מתחת לחוד ולא נראה אותך יותר לא
 ברחוב, לא בים, לא על-פאש. כל הדברים שלך נשארו בפיוק כפי שלעצמ
 אג החבר באול בוקר יום רביע המתולל ואני מאמינה שכן הפ יילוו לנצי
 הנעלים, התמונות, הספיוניק שישנה עליהם בפעם האחרונה הכל נשאר, אלו א
 פלכת מאגנו לעלמין ואף-אחד מאגנו לא ישלם עק העצבה הפאג.
 כנאב לי לקוק בבוקר ולהפטר במציאות, מציאות קשה שלא נפסס שאין א
 יותר ושאהג לבצערנו לא הייג ולא גביה הקורבן הפארו.
 צביקה, אני מקווה שטוב לך איפה שאגה נמצא, לפחות עק שיהיה טוב, אם לני כי
 למטה רצ-אני מושגת כל הפמן על הרעע שפסיו נילן בים בטרבוקה ושאל מי
 רוצה לרקנה? וכן אגה צביקה רצתה וכולק קנשו כך וברשו שלמאז אול
 לרקוב כמון! אלו הפאור הפאכר לא איסשו עק למטה אף-אגה ולא נסוה אל
 חקד לעולמין.
 אומרים שאולוהיוס לוקח אלו אג המונחתיים, את הטובים ביותר, הייג צהו ואלו
 בחר לקחת אגך אלו-אני כך מקווה שהוא שומר עליך למעלה...

גמל על משכך בשלום
 גביה נשמח ציורה בצורה החיים לעד!

רביקה/אמא - עכנר 1.7.02

1.7.02

בן,
אמך עיניה כהות מְבִכִי, חונקת בגרונה אנחות נְהִי.
ממאנת להאמין או להנחם שהרי אי קיומך לא יתכן ...
מחכה בדריכות לצלצול טלפון ממך -
מוכנה באהבה להיענות כתמיד לפינוקים קטנים שלך.

עבר כמעט חודש באינך.
אביך פוסע שוב ושוב בפרוזדור המוביל לחדרך
מקוה להתקל בד ...
נושם את בגדיך, ממשש את חפציך
מְדַמָּה את הפנים, החיוך והידיים, זקוק לכל החיבוק ...

אחיותיך מלקטות תמונה ועוד תמונה
מְאֲגְדוֹת באלבום פיסות חיים שלך.
אתה, שהיית משוש יום יומי שלנו
לו ידעת כמה כולנו מתגעגעים אליך...

בן,
בבואתך מבצבצת מתוך התמונות שהצבנו בכל הבית
ואתה שוב מחייך, כמו מצדיק את קיומך הנצחי
בנעורים אין סופיים...
רואה ואינו נראה
נראה ואינו רואה.

חבריך מבקרים בזה אחר זה
ואנו מביטים מעבר לכתפם
מחפשים רמז דק או סימן
שהנה, אולי גם אתה - דולק במדרגות בעקבותם
מתמהמה, אבל אוטו-טו מגיע...

מדמיינים
שתעמוד בפתח, תכופך קמעא קומתך במפתן הדלת
ובפעם האלף, משלים את עצמינו בלי הגיון
שתבוא, שתנַכַח, שתציץ ולו גם לדקה
תפזר בחיוכך את העננה ותביא קצת נחמה,
תפריך את התעתוע ותעיר אותנו מהסיוט הנורא.

אך כלום מזה לא קורה
עוד ערב חלף ושוב שקעה עלינו השמש
ואף כי הארץ נוע תנוע ככל יום,
ההכרה מחלחלת בנו ומבשרת בכל יום
שאין דרך חזרה.
שום דבר כנראה לא יחזור להיות מה שהיה
ויהיה מה שיהיה.

בן,
אתה אינך.
תריסים נסגרים, מכתבים נשלחים
התא הקולי מצפצף שאין מקום להודעות
ורק מחשבותֵנו אופפות את כולך -
מציפות אותך באהבתֵנו דרך גר נשמה
מייחלים בכל מאודינו **להיפך ממה שעתה.**

לביקור שבו ארבעים שנים.

צבי קס רעלים תהיה אצל שתיים

הריאות וחוק - אלק ירון שגדלים

יפה העק האם - מאה מאה

קורות אמה יענקל האמק - מאה

היי שום אבאבא אלקי

שמה עס עצמק אצטנו אצטנו

שתיים עק עו אצטנו - צענה

אבאבא

אצט אצטנו

הכוכב שלנו

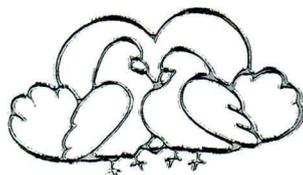
2016/02

אתמול ראיתי כוכב נופל, כוכב יפה ונוצץ,
 אתמול ראיתי כוכב נופל, והוא גם מהר והתמוסס.
 אתמול ראיתי כוכב נופל שצצה לי כה מוכר,
 כי אתמול (לראית כוכב נופל) תשמתי על אדם מאושר.
 אדם מאושר זה הוא אתה לביקה שצוקחת בחיזי כה לציר,
 אדם מאושר זה הוא אתה לביקה שצוקחת בחיזי כה לציר.
 תשמתי על איך שצוקחת בחיזי כה לציר ומהר,
 ותמיד כשצצה כוכב צוהר נצץ שזה אתה שצליני שומר.
 וכמו הכוכב עם אתה היית:

יפה, צוהר, עם חיוך תמיד שנות הרחשה אונה הרחשה של חום ואהבה
 ותחשית ידעיה. אבא כשהכוכב נפל לביקה, עם האור שלו ככה. כמו שאבא.
 אומרים שכאשר כוכב נופל זהו סימן שגור מאבא קיבל כנפיים,
 ואני יודעת שמהם שהסתכלתי לשמים וראיתי את הכוכב, ראיתי אותך מסתכל
 עלילי מצוקה, כאב אבא כחברים והמספחה שצוכרים ומסוכים
 לשבח אותך ולצדדים להוריק ואחיותיך במעמית קשים אלו;
 מההיגע בו הפיצול הדבון נשמע, וזני עם הייתה תקווה
 ועד הסוף שפארה רק הדימעה, פנתת היצדוע... גימעת הפריצה...

תמיד נצטור אותך לביקה וללא נשנה
 את שמת החיים וחיוך המלאק...
 וצוקים לא נסחם על זה שפרח כמוך נקאל !!

- זיבת יואל -

5/6/02

צבירה

אנח'ס תמי' בשר'צ'ס
 איק שלב צהב בתאוק נ'צ'ס
 צמאוק של זבר אל הקבר
 למ ברמי צ'ס מכל זבר
 איק ר'צ'ס קוצ'צ'ס אוקת מת'ס.
 עמה אחי נק'צ'פת
 אוקי ע'צ'צ'ס צ'צ'ס
 שתקת אוק צ'צ'קת, אח של'!
 רק שלווה אחי ר'צ'ית
 כשקראתי ע'א ע'ני'ת
 איק נ'צ'צ'ת, איק הלכת אח של'?!
 צמאוק של צ'ס אל הנצ'ים
 עמה ע'קתת אסור'ים
 נשמת צהב הנשכת הל'אק
 שחר ע'ס'נו ומשע'ס'ק
 אוקת תמי' אנצ'י תי מקב'ני'ס!

אוהב ז'צ'צ'ר

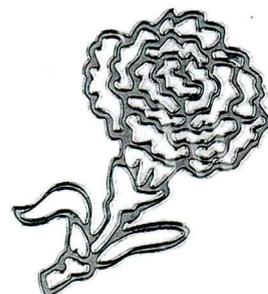
ע'צ'ס!

ע'צ'ס ס'מ'ון

אלין שלי

אכסין אתה נחמד במאכלי השלך, בשמים אצלך.
אתה גרם אלינו עם החיוך המנחם, אך ורק אצלך.
אלין הנני מלאך, המלאך השומר שמים על השפתה
האלין נשם את המאכלי שלו ושמך אצלך
השמים, השמים אלינו לעולם בליך שלי

כלים שלנו

עכשו אתה נמצא במחנה שלנו, בשנים אחרות
אתה גרית שלנו עם החוק המצויק, אך ורק
מנסה לבנות משהו, והוא הייתה שנים ארוכות
הכלים נשא את המחנה שלו וזהו אמנות
השנים, תשנה את הכלים שלנו.

ונשאר רכבו למינות

רק שלד מפוייה נותר מאוטובוס 830 שעשה את דרכו מתל-אביב לטבריה ■ סמוך לצומת מגידו, נצמדה אל האוטובוס מכונית רנו קנגו – והתפוצצה ■ מחיר הדמים: 17 הרוגים, 34 פצועים, מהם 8 קשה ■ "הכל היה שקט, היתה דממת מוות. האוטובוס היה אפוף להבות ובסביבתו נשמעו פיצוצי כדורים ותחמושת", תיאר עוגן דרורי, שסייע בטיפול בנפגעים ■ מכונית התופת נגנבה בלוד ונשאה לוחיות זיהוי גנובות של סובארו מפתח-תקווה ■ הערכה: המחבל המתאבד, איש הג'יהאד האיסלאמי, החדיר את המכונית לישראל רק זמן קצר לפני הפיגוע

תה התרעה מוקדמת. "כל עוד אין בקו התפר מכשולים פיזיים, שיתעלו את כלי הרכב למעברים מפותחים, ייתכנו מקרים נוספים כאלה. את המכשולים הללו יש להקים מיד", אמר ניצב בורובסקי. אידגון הג'יהאד האיסלאמי לקח על עצמו אחריות לפי גזע אך לא פירסם את שמו של המחבל המתאבד.

ישראל באיזור ואדי ערה, זמן קצר לפני הפיגוע. "ייתכן שהיו מי שסייעו למחבל המתאבד במידע ובתצפיות. הרב רים עדיין בחקירה. המטען שכלל עשרות קילוגרמים של חומרי נפץ הוכן באופן מקצועי ועשה את דרכו ללא פגע עד לביצוע המשימה", אמר קצין בכיר במחוז הצפוני של המשטרה. מפקד המחוז, יעקב בורובסקי, הדגיש כי לא הי-

לחלק את עצמם ונשרפו למוות. חלק מהנוסעים הועפו אל מחוץ לאוטובוס והחלו לברוח לכיוון הצומת המרכזי. בדרכס, חלפו על פני שאריות מעוכות שנותרו ממכונית התופת.

דני ברנר ואמיר גילת

שבע ורבע בבוקר, 300 מטרים מערבית לצומת מגידו, ממש מתחת לגורתי של כלא מגידו. אוטו בוס אגד מספר 830, עושה דרכו מתל-אביב, דרך הדרה, לעפולה ובדרך ליעדו האחרון – טבריה. לפי תע, נצמדת לדופן האחורית של האוטובוס מכונית רנו קנגו – ונשמע קול נפץ אדיר. האוטובוס עולה באש, מכונית התופת עפה כמה מאות מטרים קדימה. קציר הדמים: 17 הרוגים, 34 פצועים, מהם שמונה קשה.

מאוחר יותר נודע, כי מכונית התופת, נהוגה בידי מחבל מתאבד מאירגון הג'יהאד האיסלאמי, נשאה בתוכה עשרות רבות של קילוגרמים חומר נפץ. נחקי רה ראשונית התברר, כי מכונית התופת נגנבה בחודש פברואר השנה בלוד, וכדי להקשות על זיהוי, הצמידו לה המחבלים לוחיות רישוי שנגנבו בחודש שעבר ממכונית סובארו בפתח-תקווה.

מסעו של האוטובוס שנפגע החל בשעה 05:50 בבר קר. הנהג, מיקי הראל, העלה את הנוסעים הראשונים בתחנה המרכזית החדשה בתל-אביב והתחיל בדרך צפונה, לטבריה. במהלך הנסיעה, אסף הראל נוסעים נוספים בתחנות הביניים לאורך נתיב הנסיעה. המספר הגדול ביותר של הנוסעים היה של חיילים שעלו בתחנת באיזור חזרה. סמוך לשעה 7, נכנס האוטובוס לכביש ואדי ערה, אך לא עצר בתחנות שלאורך הכביש. מאחוריו, נסע אוטובוס אגד אחר, מאסף בקו 823, שהעלה נוסעים גם מהתחנות שליד היישובים הערביים בוואדי ערה. באותה שעה, כבר נסע בכביש גם רכב מסוג קנגו, שלא עורר את חשרו של איש.

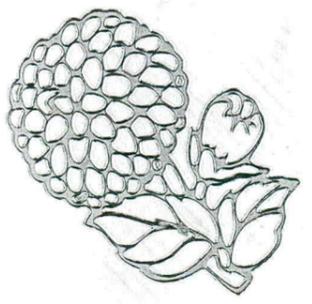
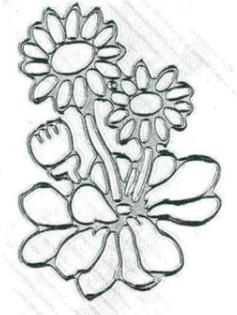
לא הצליחו להחלץ

רכב הקנגו התקדם צפונה, מכיוון הדרה לעפולה, ובדרך – על פי עדי ראיה – חלף על פני האוטובוס בקו 823. במשטרה בודקים עתה השד, כי הרכב נמנע במתכוון מלפגוע באוטובוס הזה, שבו ישבו גם נוסעים ערבים, אלא המשיך עד שהדביק את האוטובוס בקו 830. ואז, כשבע ורבע, אירע הפיצוץ האדיר. האוטובוס המשיך בנסיעה ותוך שניות אירע בו פיצוץ שני, כתוצאה מפגיעה במיכל הדלק שלו, שהכיל כ-260 ליטר סולר. האוטובוס קרע את מעקה הבטיחות, נזרק לתעלה בצד הכביש למרגלות חומות כלא מגידו ועלה באש. המראה שנגלה למו שנקלע למקום הפיגוע, היה קשה מנשוא. חלקי גופות של חיילים וחילות התפוררו על הכביש. מהאוטובוס נותר רק שלד מפוייה ובתוכו עוד גופות של נוסעים, חיילים ואזרחים, שלא הצליחו

אוטובוס צילום: יוסי אלון

המשטרה: מכונית התופת שהתפוצצה ליד לאמי נטל אחריות: הפיגוע – לציון 35 שנים את ערפאת: אם ימשכו פיגועי הטרור, נשאיר

הבחנתי בפיצוץ ממרחק של 100 מ' ומייד עצרנו את המכונית בצד הדרך", סיפר עוגן דרורי, בן 25 מהיישוב כרים, שנסע עם אביו. "אני חושב, ואבי קצין משטרה, ומייד רצנו לסייע. הכל היה שקט, היתה דממת מוות. האוטובוס היה אפוף להבות ובסביבתו נשמעו פיצוצי כדורים ותחמושת של החיילים שנפגעו בפיצוץ", הוסיף דרורי. "התחלתי לגרור את הפצועים מהתופת למקום מבטחים, שם טיפלתי בכ-12 פצועים. הם סבלו בעיקר מפציעות ראש, גפיים וכוויות בדרגות שונות. המחזה היה מוזעזע וקשה במיוחד. באותו רגע לא חשבתי על הסכנה שנשקפת לי ולאבי. היו שם גם חובשים שבאו מכלא מגידו, תוך מספר דקות הגיעו למקום האמבולנסים".

גופות מפויחות

אבישי אברמסון, הפרמדיק של מגידו-אדום גליל, שהגיע ראשון למקום הפיגוע, תיאר אף הוא מה זה קשה מנשוא. "היו גופות מפויחות בשטח ומייד התחלנו לטפל בפצועים הקשים יותר. לא היו מספיק כוחות, ולצערי שני חיילים מתו לי בין הידיים. ברקע עוד נשמעו פיצוצים, אך המשכנו לטפל בפצועים, ואיני זוכר במיוחד בחורה אחת, שהיתה פצועה קשה ללא הכרה. החדרתי לה צינור קנה לגוף, ייצבתי את מצבה ופיניתי אותה לבית החולים. כשהגיעו אמבולנסים וציודים נוספים למקום, העברנו את הפצועים לבתי החור לים העמק בעפולה והלל יפה בחרדה", סיפר אברמסון. ד"ר דורון קופלמן, מנהל מחלקת כירורגית בבית חולים העמק, היה בדרכו לעבודה כשאירע הפיגוע. זו הפעם השנייה שד"ר קופלמן נקלע לפיגוע ונחלק לטייפול בפצועים. "נסעתי כמה מאות מטרים אחרי האוטו בוס. כשאירע הפיצוץ, הבנתי שזה פיגוע. הפעם, היה לי תיק רופא ויצאתי מייד לטפל בפצועים. המחזה היה נורא. הרבה יותר קשה מהפיגוע הקודם ליד כפר מוסר, לא הרחק מכאן", סיפר ד"ר קופלמן.

למקום הגיעו כוחות גדולים של כיבוי אש ומשטרה, ובראשם מפכ"ל המשטרה שלמה אהרונישקי, מפקד המחוז הצפוני ניצב יעקב בורובסקי ומפקד משטרת העמקים ניצב משנה דב לוצקי. צוותי הכיבוי כיבו את האש שאחזה באוטובוס וכבישו ואדי ערה והסרגל נסגר ו לתנועה למספר שעות. חבלני המשטרה וצוותי הווי הפלילי עסקו במשך שעות ארוכות באיסוף ממצאים מהזירה הקשה ובויהו גופות הרוגים. ניצב יעקב בורובסקי העריך, כי מכונית התופת הגיעה משטחי הרשות הפלשתינית ונכנסה לשטח

צעיר לנצח!!!

שישמור אותך האל ויגשים משאלתך
שתעשה בשביל אחר והוא למענך
שתיגע בכל כוכב ותטפס על כל שלב
שתישאר צעיר לנצח

שתגדל להיות צודק שתדע להיות האור
ולמצוא את האמת בתוך החושך הגדול
שתמיד תהיה חזק ואל תשחק את המשחק
שתישאר צעיר לנצח

שיהיו ידיך עסוקות וצעדיך מהירים
שיהיה גופך יציב מול רוחות השינויים
שבליבך תהיה שמחה וישירו את שירך
שתישאר צעיר לנצח...

שישמור אותך האל ויגשים משאלתך
שתעשה בשביל אחר והוא למענך
שתיגע בכל כוכב ותטפס על כל שלב
שתישאר צעיר לנצח

שתמיד תהיה חזק אל תשחק את המשחק
שתישאר צעיר לנצח

פני מלאך

הרחוב נשטף בגשם
לי לא איכפת לרוץ במים
לקראתו, לראות אותו
פני מלאך בתוך הגשם
הוא מחכה לי, הוא מושיט ידיים
יפה עיניים, כמו משמיים
מלאך שלי

עוברים אנשים ואוטובוסים בכבישים
מסתכלים לכאן
שנינו זורחים כמו מלאכים
לבושים לבן
עוברים ושבים במטריות מסתובבים
מסתכלים לכאן
אותו זה מצחיק, הוא מסמיק,
תמיד הוא ביישן
הוא זורח באמצע הגשם
כמו קשת בענן

פני מלאך, יפה עיניים
פני מלאך משמיים

הרחוב נשטף בגשם
לי לא איכפת לרוץ במים
לקראתו, לראות אותו
פני מלאך בתוך הגשם
הוא מחכה לי, הוא מושיט ידיים
יפה עיניים, כמו משמיים
אהוב שלי

לזכרו

במלאת 11 שנים להרצחו
יתקיים טורניר כדורגל

לזכרו של סמ"ר
צביקה גלברד ז"ל

שנירצח בפיגוע במגידו

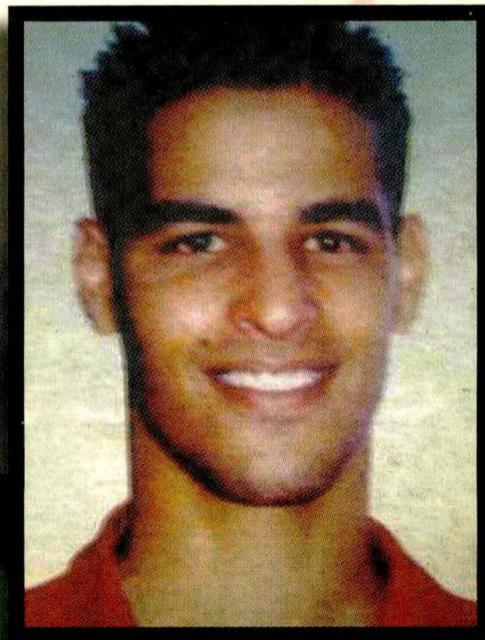
ביום רביעי י"ט תמוז

27.6.2013 בשעה 17:30

במגרש הכדורגל "הפועל עירוני ערן חדרה"

הציבור מוזמן

נחמת כדורגל אומנים

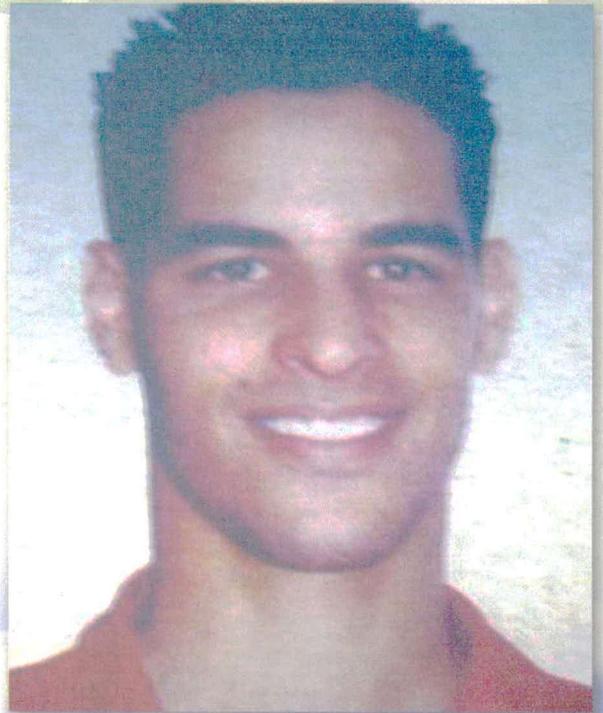

*תזוזות לארגון השופטים ולצוות השופטים
על ארגון הטורניר.
מהמסחה*

חדרה שנת 45

לזכרו

במלאת 10 שנים להרצחו
יתקיים
טורניר כדורגל

לזכרו של סמ"ר
צביקה
גלברד ז"ל
שנרצח בפיגוע במגידו

ביום הביעי
ט"ז סיון
6.6.12
בשעה 17:00
במגרש הכדורגל
"הפועל עירוני
ערן חדרה"
הציבור מוזמן

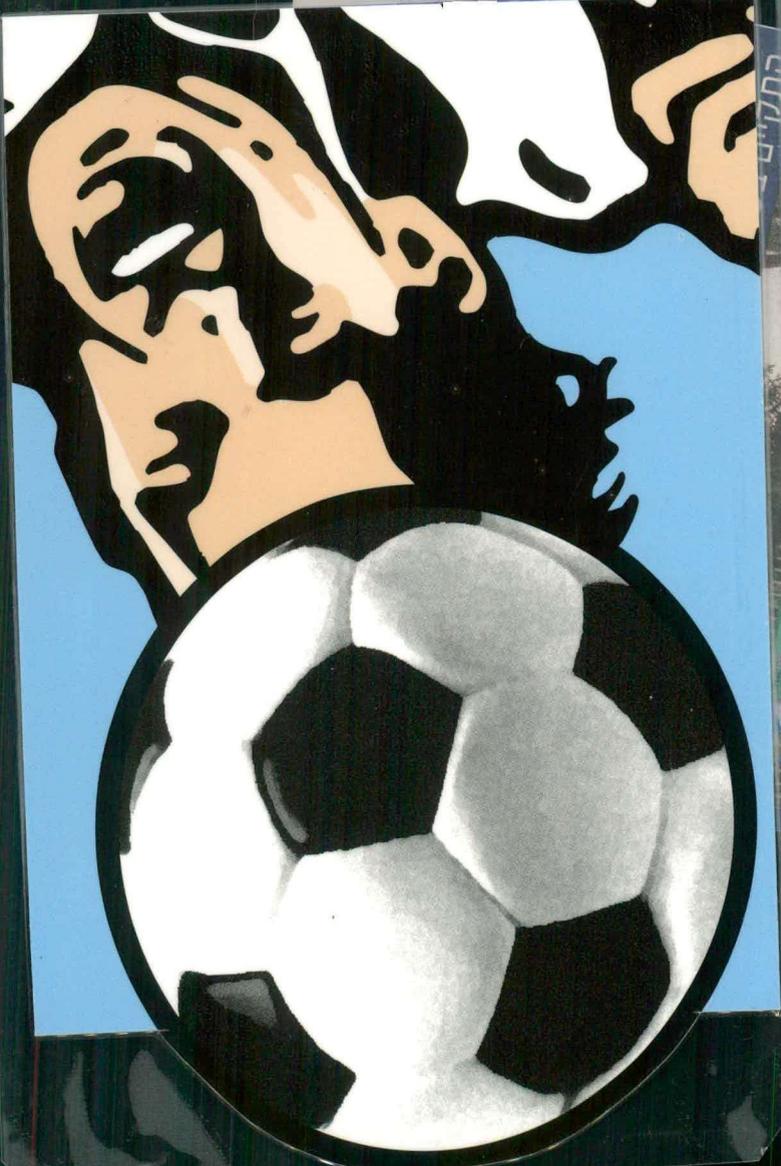
גובוג איראון השופטים ואצווג
השופטים אר איראון האורני
מהמפחה

נכתב לזכרו של צביקה גלברד
שנהרג בפיגוע בצומת מגידו

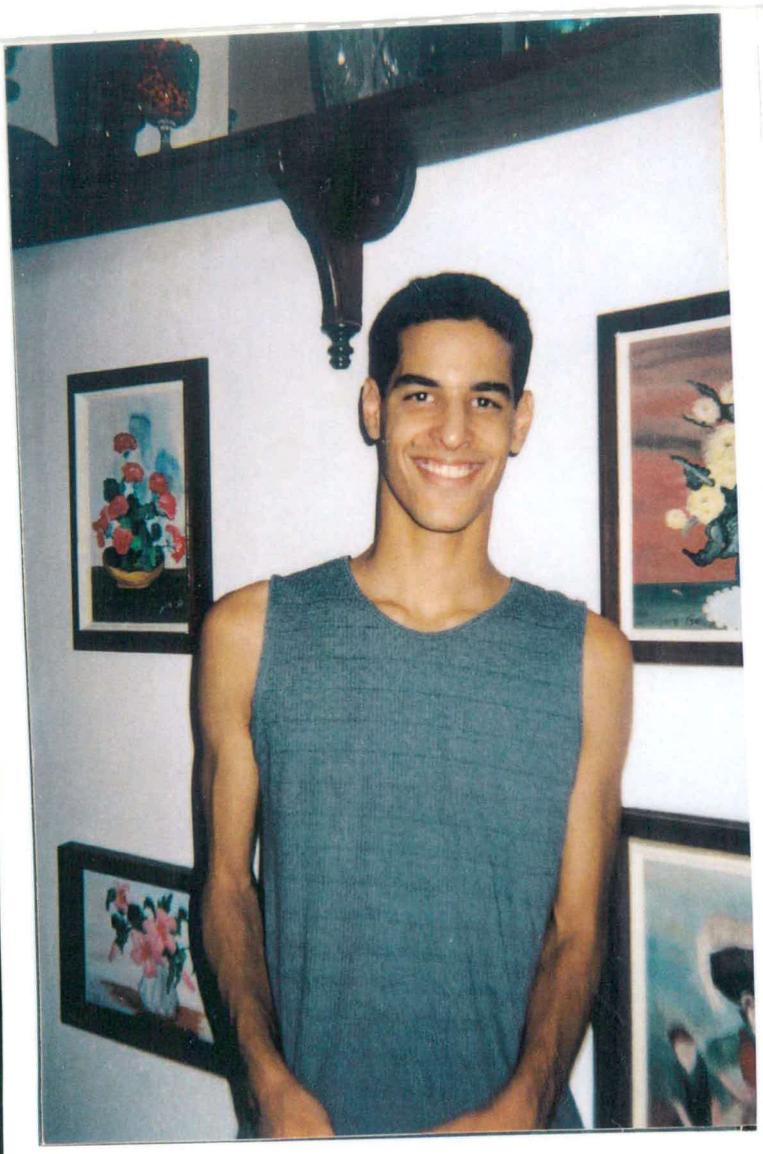
לצביקה

קרעי אור מבליחים מתוך החשכה
מרצדים על מרקע זכרוני
מצטרפים לחזיון ממשי-לתמונה.
ותמונות מקוטעות מתקופת ביה"ס היסודי.
חוזרות ומופיעות שוב ושוב בעיני רוחי.
צביקה, הנה אתה במערת קשת במהלך הטיול לגליל
מדגים לפני הכיתה את מפת הארץ-בשמחה וגיל.
חיוך של אושר נסוך על פניך
ניצב גאה ובוטח בכל מעשיך.
ובזה הרגע קשה להשתחרר מן המחשבה
על עתיד מבטיח, שודאי היה עוד נכון לך
אלמלא על הכל כסתה עלטה
ונגדע החלום בשנייה...
והנה אתה שוב, במהלך שעור תנ"ך עברית או חשבון,
משלב בין השתתפות לפטפוט והקשבה ברוב כשרון.
בנושאים אהובים מגלה רוב עניין וערנות
על תשובה שגויה, הערה- מגיב בהשפלת עיניים בענווה ובישנות.
ממהר מן השיעור לצאת אל המגרש בהפסקה,
לא מוכן להפסיד ממשחק הכדורגל אף דקה.
רציני וזקוף ניצב על הבמה
מדקלם ברהיטות כל מילה ומילה
במפקד "ליום האם והמשפחה".
ובפורים כמידי שנה בשנה
מגיע בתחפושת מקורית ויפה
תחפושת שעליה אמך טרחה ועמלה
כדי שגם הפעם בתחרות, תזכה בפרס הראשון עבורה.
מאותה תקופת ילדות תמימה – בגרת
לעלם חמודות הפכת.
אך מהיודע דבר האסון המחריד והנורא
נשארת כשהיית אצלי בתודעה
נשארת ועודך צביקה הילד, התלמיד.
ילד עם מבט של אור בעיניים
ילד שחיוך תמיד לו על שפתים
ילד שובב ומלא שמחת חיים
מוקף תמיד בחברים ואוהבים.
לך תמיד ארקום עתיד טוב ונפלא
כי כך ראוי ומגיע לך- צביקה.

גרמנסקי בתיה

אגודת שחקנים
אשראי

הקול הרב שהגיע לחוק כבודי מי
סגן ראש הוועד הלאומי

אזכרה

חלפו 18 שנים של כאב וגעגועים לבנינו, בנותינו, אחינו
ואחיותינו אשר נפלו בפיגוע הרצחני בצומת מגידו

רב"ט	לירון אביטן	הי"ד
סמ"ר	אלירן בוסקילה	הי"ד
רב"ט	דניס בלומין	הי"ד
סמ"ר	צביקה גלברד	הי"ד
סמל	ויאולטה חיזגאייב	הי"ד
סמ"ר	גנדי איסקוב	הי"ד
רב"ט	ולדימיר חוררי	הי"ד
סמל	דותן רייזל	הי"ד

אזכרה חתקיים ביום רביעי כ"ה בסיוון תש"פ

17/06/20 בשעה 18:00

בחלקה הצבאית - בית העלמין הישן חדרה

המשפחות
השכולות

חדרה
עיר עם אנרגיה

משחקים לזכרו של צביקה

טורניר הכדורגל השנתי לזכר צביקה גלברד ז"ל התקיים בשבוע שעבר במגרש הכדורגל בבית אליעזר

על אישיותו הנהדרת של צביקה גלברד. צביקה ז"ל, בנם של תמר ויהודה, נהרג בפגיגוע בצומת מגידו בשנת 2002, בן 20 במותו.

נכחו באירוע חברי המועצה יניב דרי ורון שגן, מנכ"ל איגוד השופטים יריב ספר שגם בירך בשם האיגוד, אילת בן משה מנהל המחלקה לספורט, ניב רבי רכו הספורט, נציג היחידה שבה שירת צביקה, השופטים הבינלאומיים אלון יפת, דני קרסיקוב, יגאל פריד, עידן לייבה ואחרים. במשחק הראשון שפט הבינלאומי ארז פפיר יליד חדרה, האם תמר גלברד הודתה בשם המשפחה לכל העושים במלאכה והעניקה שי מעשה ידיה לקבוצות ולשותפים להפקה.

בטורניר המסורתי לזכרו של גלברד השתתפו שלוש קבוצות: קבוצת הכדורגל של ולטוך הכוללת שחקני עבר ידועים, נבחרת איגוד השופטים וקבוצת "החברים של צביקה". האירוע הוא פרי שיתוף פעולה של משפחת גלברד, איגוד השופטים, המחלקה לספורט וחינוך גופני של "פנאי העיר" ואגודת הפועל חדרה, שהעמידה את המגרש הסינטי החדש לטובת הטורניר. עם סיום המשחקים נערך טקס בהנחיית יגאל רובין. ראש העיר צביקה גנדלמן בירך את הנוכחים ושיבח את שיתוף הפעולה בין הגופים המארגנים. סגן ראש העיר עו"ד טל אליהו אמר כי הקהל הרב שהגיע לחלוק כבוד, מעיד